

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Spraw Wewnętrznych w W., Szefowi
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w W., Ministrowi Sprawiedliwości w W. i M.
Komendantowi Wojewódzkiemu Policji z siedzibą w R.
o zadośćuczynienie i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lipca 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 19 grudnia 2011 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Powód złożył skargę kasacyjną (nazwaną – zapewne omyłkowo – „kasacją”) od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 grudnia 2011 r., w którym oddalono apelację powoda wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 lipca 2011 r. (k. 447 akt sprawy).

W skardze kasacyjnej sformułowano zarzuty naruszenia przepisów procesowych (pkt II części wstępnej skargi). Skarżący podnosił także „naruszenie prawa materialnego”, ale bez wskazania przepisów tego prawa, jakie miałyby być naruszone w zaskarżonym skargą orzeczeniu.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że niniejsze postępowanie dotknięte zostało nieważnością przed Sądem pierwszej i drugiej instancji, a ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt III i IV skargi).

Analizując treść zaskarżonego wyroku z dnia 19 grudnia 2011 r., treść skargi kasacyjnej, zawartą w niej motywację prawną wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treść odpowiedzi pozwanego Skarbu Państwa na skargę kasacyjną powoda z dnia 23 kwietnia 2012 r. (k. 511 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie pojawiły się przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. O nieważności postępowania nie może świadczyć argumentacja przytoczona w pkt III i IV skargi. Co więcej, w skardze kasacyjnej nie przytoczono podstaw kasacyjnych, które pozwoliłyby zweryfikować w postępowaniu kasacyjnym zasadność przyjętego przez Sąd Apelacyjny przedawnienia roszczenia powoda (s. 7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji należało odmówić przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Nie obciążono powoda kosztami postępowania kasacyjnego ze względu na jego sytuację majątkową (por. postanowienie z dnia 28 marca 2012 r., k. 504 akt sprawy) przy uwzględnieniu postanowień art. 102 k.p.c.